

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم حس تعلق مکانی در خانه های ایرانی

محل انتشار:

پژوهش های مرمت و مطالعات معماری ایرانی اسلامی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدحسین عابدی - دانشجوی دوره دکتری معماری

سیده فاطمه عباسی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

معماری گذشته ایران مانند دیگر هنرها و دانش ها، بهترین خود در مکان و زمان خود بوده که بسیاری از ویژگی های آن در شهرسازی و معماری امروزه ما دیگر نقشی ندارد. در مقاله حاضر با بررسی ویژگی معماری گذشته ایران، سعی می شود دلیل فقدان رنگتعلق را در معماری امروزه جامعه کشورمان را بررسی شود. برای این منظور نمونه هایپایز خانه های سنتی دارای سکنه شهر شیراز به صورت میدانی بررسی می شود و نظرات ساکنین آنها با استفاده از پرسش نامه هایی که حول حس تعلق طراحی شده اند جمع آوری شده و با استفاده از نرم افزار (SPSS) مورد تحلیل قرار گرفت. بررسی های انجام شده نمایانگر این بود که خانه های گذشته ما در کالبد و عناصر کالبدی، در دوخصلت فرم و اندازه که در عناصر مختلفی مانند حیاط، ایوان، سردر، نورگیر و فرم درو پنجره وجود دارند و نیز در عناصر تزئینات که در عناصری مانند تزئینات حیاطها، نماها و فضاهای داخلی نمود زیادی دارند. در نهایت نتیجه به دست آمده حاکی از این است که اگر در مسکن جدید از خانه های سنتی الگوبرداری مناسب صورتگیرد، می توان حس تعلق را در ساکنین این خانه ها افزود.

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، تعلق کالبدی، خانه های سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496035>

